

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski (przewodniczący)

SSN Beata Janiszewska

SSN Mariusz Załucki (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. P.

przeciwko J. P. i P. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 kwietnia 2022 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 24 czerwca 2021 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 czerwca 2021 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną powoda Z. P. od wyroku tegoż Sądu z 18 lutego 2021 r., w którym to Sąd Apelacyjny w (...) oddalił w całości apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w C. z 4 listopada 2019 r. oddalającego powództwo w całości oraz obciążył powoda kosztami postępowania.

W ocenie Sądu Apelacyjnego skarga nie spełniała wymogu formalnego określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ nie wskazano w niej, czy wyrok został zaskarżony w całości, czy w części.

Od postanowienia w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej powód wywiódł na podstawie art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego, w którym zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 w zw. art. 398⁴ § 1 oraz art. 130^{1a} k.p.c. poprzez nieuzasadnione odrzucenie skargi w sytuacji, gdy zakres zaskarżenia nią był oczywisty wobec oddalenia apelacji powoda w całości.

Sąd Najwyższy zważył:

Sąd Najwyższy wyjaśniał wielokrotnie, że wymaganie wskazania zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną powinno być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości. Spełnienie tego wymagania jest bowiem niezbędne w celu zidentyfikowania zakresu dopuszczalnej ingerencji Sądu Najwyższego w zaskarżone orzeczenie oraz przedmiotu rozstrzygnięcia. Dlatego niedopuszczalne byłoby pozostawienie w tym zakresie jakichkolwiek wątpliwości, które Sąd Najwyższy musiałby usuwać w drodze zabiegów interpretacyjnych (zob. np. postanowienia z 16 kwietnia 2021 r., II CSK 501/20, oraz z 10 kwietnia 2019 r., IV CZ 5/19). Sąd Najwyższy dostrzega wagę wymogów określonych w treści art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. i podkreśla, że z uwagi na specyfikę postępowania kasacyjnego ich niedochowanie – co do zasady – winno skutkować odrzuceniem skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Jednak w niniejszej sprawie – pomimo braku wyraźnego oznaczenia zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną – określenie tego zakresu nie wymagało żadnych zabiegów interpretacyjnych. Wszystkie rozstrzygnięcia zapadłe w sprawie miały charakter jednoznacznie niekorzystny dla powoda i nie były formalnie, ani w żaden inny sposób, podzielone na części. Na sądzie odwoławczym nie spoczywało zatem zadanie wyinterpretowania zakresu zaskarżenia ze złożonej skargi. Przeciwnie, z zaskarżonego wyroku oraz samej skargi wynikała wprost tylko jedna możliwość interpretacyjna – skarżący podważa orzeczenie sądu w całości. Taka intencja skarżącego jest oczywista i sam brak w sporządzonej skardze kasacyjnej zastosowania określonej formuły słownej, którą Sąd uznaje za adekwatną dla wyartykułowania woli skarżącego co do zakresu zaskarżenia orzeczenia sądu, nie stanowi przeszkody do nadania sprawie biegu. Inne podejście prowadziłoby do nieuprawnionego – choćby z perspektywy poczucia sprawiedliwości – pomijania przez sąd intencji skarżącego co do woli zakwestionowania orzeczenia sądu drugiej

instancji w zakresie, który w sposób oczywisty wynika z odczytania środka zaskarżenia.

Sąd Najwyższy podkreśla przy tym, że oznaczenie zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną ma istotne znaczenie, zważywszy na to, że zakres ten musi pozostawać w ścisłej korelacji z żądaniem uchylenia zaskarżonego wyroku. Wszelkie rozbieżności w tym zakresie stanowią przesłankę odrzucenia środka zaskarżenia (por. np. postanowienia SN z 30 listopada 2021 r., I CSK 220/21; z 24 czerwca 2021 r., V CSKP 144/21, oraz V CSK 168/21; z 19 marca 2021 r., II CSK 406/20). Sytuacja taka nie mogłaby jednak wystąpić w tej sprawie, gdyż zakres zaskarżenia skargą kasacyjną jest w niej oczywisty – skarżący wnosi o uchylenie orzeczenia „w całości”.

Z tych względów Sąd Najwyższy uwzględnił zażalenie i uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.